

І в щасливі, й злі години ми для неї живемо.
На Україні й для України будем жити й помremo.

Володимир Самійленко

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 9-10 (14318-14319), 31 СІЧНЯ 2025 р. Роздрібна ціна 10 грн. 00 коп.

«Я любив вас усіх, та найбільше любив Україну...»

Ці проникливо-вражаючі слова з відомої «Яворини», улюбленої пісні ОЛЕКСАНДРА МАРЧЕНКА – нашого земляка, підприємця, народного депутата, доброчинця, відважного воїна, який героїчно загинув, захищаючи рідну землю від рашистської навали, яскраво характеризують і його самого. 14 січня 2025 року Олександр Олександровичу виповнилося 60 років.

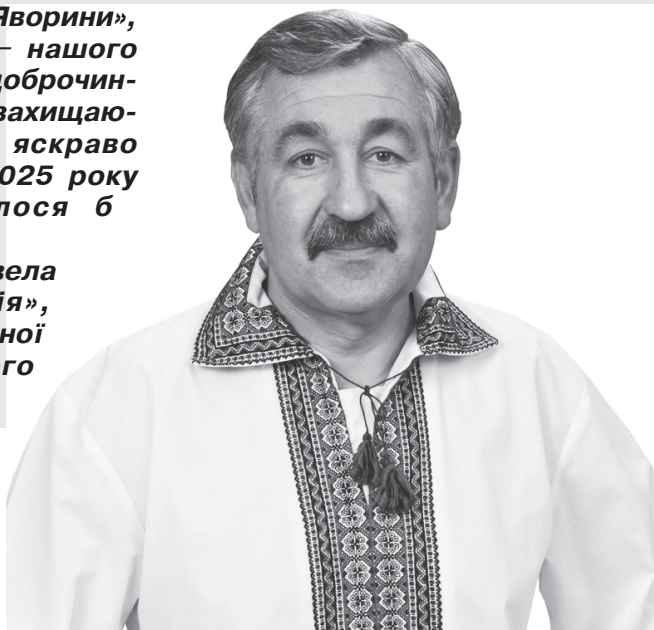
Світла пам'ять і безмежна вдячність привела учасників клубів «Водограй», «Вікторія», «Теревені», небайдужих читачів до центральної бібліотеки на вечір спогадів про мужнього захисника «Віддав життя за Україну».

Поділитися своїми спогадами про однопартійця, наставника, колегу до книгозбірні завітали депутатка Київської обласної ради Алевтина Шнуренко, тимчасово виконуючий обов'язки голови Білоцерківської міської організації ВО «Свобода» Андрій Іванченко, помічниця і консультантка Олександра Марченка Марія Постоєва.

Бібліотекарки розповіли присутнім про не надто довге, але так насичене життя Олександра Олександровича. Він народився в селі Рибчинці на Вінничині. А в Білій Церкві його знали як керівника важливого підприємства, «свободівця» (саме він створив та довгий час очолював Білоцерківську організацію ВО «Свобода»), депутата міської та Верховної Ради України 8-го скликання.

У 2014 році, в складі 72-ої ОМБ захищаючи Україну, був поранений під Красним Лучем. Після цього неодноразово відвідував зону АТО з волонтерськими місіями.

З початком повномасштабного вторгнення доєднався до лав рідної бригади. 25 лютого разом з іншими

закарбоване на меморіалі «Янголи Перемоги» в Мощуні. Це місце, як і його подвиг, стане нагадуванням для всіх нас про тих, хто стояв на захисті нашої країни.

З материнською ніжністю й теплотою розповідала про Сан Саніча (так його називали друзі та знайомі) Марія Постоєва, яка працювала з ним більше десяти років. За її словами, він не жив, а горів, був весь у русі, йому не вистачало 24-х годин на добу. Після тяжкого поранення в зоні АТО Марченко не залишав своєї активної діяльності – волонтерив, боровся за будівництво об'їзної дороги та дитсадка на Таращанському мавсіві, відстоював права чорнобильців, допоміг закупити

добровольцями вступив у бій біля села Мощун. 6 березня Олександр Марченко як командир позиції «Граніт» проявив себе як справжній герой і безстрашний воїн. З трьома бійцями, прикриваючи відступ товаришів, він героїчно загинув у бою. З квітня його з належними почестями поховали в Білій Церкві на Алеї Слави. 28 липня Білоцерківська міська рада перейменувала одну з вулиць міста на честь Олександра Марченка.

Багато теплих слів сказав на адресу Олександра Олександровича Андрій Іванченко. Він пам'ятає його як принципову людину, активного й безкомпромісного депутата, великого патріота й мецената, який послідовно відстоював ідеї національної гідності та патріотизму. Він умів згуртовувати однодумців і своїм прикладом надихав молоді вступати до лав «Свободи».

Алевтина Шнуренко мала честь працювати з Олександром Марченком у далеких 90-х. Вона відзивалась про нього як про високого професіонала, мудрого керівника та надійного партнера. Алевтина Степанівна повідомила, що ім'я Олександра Марченка

вартісну апаратуру для онкодиспансеру, спроектував, замовив та встановив меморіал 37-ом загиблим воїнам 72-ої ОМБ. Під час Революції Гідності організував і очолював Білоцерківський майдан та забезпечував охорону головної сцени Майдану в Києві. Олександр Олександрович був з народом не тільки на словах, а й на ділі. Він був справжнім в усьому, не терпів лицемірства і фальші. А ще дуже гордився своєю дружбою з героєм УПА Теодором Дячуном, опікувався ним, навіть возив його в зону АТО.

До безтями любив свою неньку-Україну і все українське – пісні, музику, поезію, а особливо вишиванки, одягав вишиту сорочку з будь-якої нагоди...

Марія Олексіївна натхненно читала власні вірші, присвячені Україні та її вірним синам і донькам, які віддали своє життя за нашу свободу й незалежність. Звучали улюблені пісні Олександра Марченка.

Ім'я нашого «Каменяра» назавжди вписано в історію незалежної України. Герої не вмирають! Героям Слава!

За інф. Центральної бібліотеки

Залишаться в наших серцях

До важких непоправних втрат неможливо звикнути, адже це назавжди: чийсь син, чоловік, тато, брат уже ніколи не повернеться додому. Натомість вони займають свої гідні п'єдестали в пантеоні сучасних українських героїв. А місія героїв – навіки жити в пам'яті вдячних нащадків, залишаючи незагойний біль рідним та справжнім друзям... Схиляємо голови в скорботі й великій пошані перед небесними лицарями, до яких додалися ще п'ятеро наших земляків.

Олександр Васильович ШУТЕНКО, сорокарічний гранатометник штурмового відділення штурмового батальйону військової частини А 4638, загинув 17 січня під час виконання бойового завдання біля Новгородівки Сватівського району на Луганщині.

Ігор Миколайович БІГУН, головний сержант, кулеметник комендантського взводу військової частини А 7042, якому 14 січня виповнилося 51 рік, помер 19 січня в розташуванні військової частини у Вінницькій області.

Ігор Миколайович із перших днів повномасштабного вторгнення вступив у лави місцевого ТрО, пройшов через Бахмут і Часів Яр, що сильно відбилосся на здоров'ї. У воєні залишилися сиротами семеро дітей і дружина, для яких батько та чоловік назавжди буде мужнім захисником України.

Тридцятишестирічний солдат Ігор Андрійович ЯРЕМЕНКО, радіотелефоніст радіостанції взводу управління військової частини А 0532, помер 20 січня. Такого ще молодого бійця, вірного військовій присязі та своєму народові, також забрала війна...

Через погіршення стану здоров'я помер, виконуючи службові обов'язки, Віктор Володимирович КОВАЛЬ, сорокарічний солдат, стрілець-помічник гранатометника стрілецького відділення стрілецької роти військової частини А 7300.

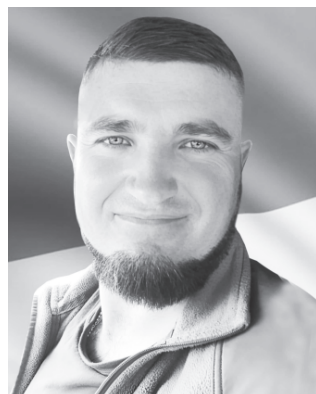

Своє життя за Україну на полі бою віддав захисник України Іван ЮЩЕНКО.

Народився він у селі Вінницькі Стави Білоцерківського району. Проживав і працював у Білій Церкві на посаді майстра дільниці в будівельній компанії «АртБудСервіс». Також брав участь у будівництві логістичного центру «Нова Пошта» в нашому місті, заводу «ВіАР» у Василькові та «Конкорд» у Гребінках.

Воював у 1-й окремій танковій Сіверській бригаді. Був кулеметником.

Як розповідає дружина Іванна, за даними військової частини, Іван з побратимами потрапив в оточення ворога. На підмогу їм ніхто не прийшов. З 1 жовтня 2023 року він вважався зниклим

безвісти. Близькі та рідні сподівалися, що Іван живий, проте нещодавно повідомили, що є збіг результатів ДНК.

За словами дружини, чоловік мав багато друзів. У вільний час вирощував виноград. Був дуже турботливим батьком, чоловіком і сином, завжди готовим допомогти.

В нього залишилися син, дружина, батьки та брат.

ЩИРІ СПІВЧУТТЯ РОДИНАМ ПОЛЕГЛИХ,
ПОМЕРЛИХ ВОЇНІВ. НИЗЬКИЙ УКЛІН
ЗА СОЛДАТСЬКИЙ ПОДВИГ,
ЗА НЕ МАРНО ПРОЖИТЕ ЖИТТЯ.

Пресконференція

Все, що турбує громаду

Секретар Білоцерківської міської ради Володимир Вовкотруб поспілкувався з представниками місцевих ЗМІ. А розпочав діалог із резонансного інциденту за участю підлітків, який нещодавно стався в нашому місті.

● ОДНА З ПРОБЛЕМ – РАННЄ ВИЯВЛЕННЯ ДИТЯЧОЇ ЖОРСТОКОСТІ

Володимир Григорович сказав, що його як батька обурило побиття дівчинки та знущання над нею. Він наголосив: таких речей не має і не може бути в нашій громаді.

Разом з тим зауважив, що ця ситуація показала існування в місті певних проблем, зокрема з оповіщенням про такі випадки та з раннім виявленням дитячої жорстокості.

– Мною ініційоване проведення службового розслідування щодо всіх посадових осіб відділів і управлінь міської ради, які мають бути дотичними до таких ситуацій, – сказав секретар ради. – Крім цього, ми працюємо над планом раннього виявлення дитячої жорстокості на території нашої громади. Принциповим є налагодження нового чіткого механізму дій, коли ми як орган влади, як суспільство таким випадкам зможемо запобігти.

Ми створюємо «гарячу лінію», яка стосуватиметься питань булінгу та нового порядку реагування на нього.

Володимир Вовкотруб також розповів, що зустрівся з Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини та що зараз відбувається робота над створенням і відкриттям у Білій Церкві офісу Уповноваженого, аби будь-хто міг звернутися до нього.

А ще секретар ради спілкувався з мамою потерпілої дівчинки. Він запевнив, що вся необхідна допомога усіма службами цієї родини надається.

педагогами щодо ситуацій, які стосуються дітей та порушення їхніх прав.

● У ПРІОРИТЕТІ – ДОПОМОГА ВІЙСЬКОВИМ ТА ПІДТРИМКА МЕДИЧНОЇ ГАЛУЗІ

Володимир Вовкотруб поінформував про розподіл коштів місцевої казни в 2025 році, зазначивши, що пріоритетними залишаються допомога військовим та поліпшення матеріального забезпечення медичної галузі, на яку виділено 80 мільйонів гривень, що є рекордною сумою за роки незалежності: «Реформи у сфері медицини тривають, і ми будемо намагатися зробити все, щоб пацієнти з Білої Церкви отримували допомогу саме в нашому місті».

Розповідаючи про підтримку військових, Володимир Григорович наголосив, що допомога Білої Церкви в минулому році склала майже 286 мільйонів гривень і що це заслуга кожного жителя громади – платника податків. Тож ми всі маємо пишатися своїм внеском у забезпечення належної обороноздатності нашої держави.

Резонанс

Катували й вимагали гроші...

Ця жаклива подія набула розголосу по всій Україні: 11 січня білоцерківські підлітки жорстоко побили 12-річну дівчинку, а потім ними ж зроблене відео з усім скоєним поширили в соціальних мережах. Дорослі, всі адекватні люди, здригнулися від побаченого: по черзі гурт ровесників (найстаршому 16) б'є дитину ногами в голову (робить це й дівчинка), в живіт, розпилюють їй в очі щось із балончика, тягають за волосся...

Поки рідні постраждалої, педагоги, поліція здійснювали необхідні в цій ситуації кроки, громадськість в інтернеті у своєму справедливому обуренні дійшла до того, що вже замалим не організовуються люди, які прагнуть відшукати кожного з кривдників і помститися за їхній вчинок.

На цьому тлі була більш ніж доречною пресконференція для представників всеукраїнських та місцевих ЗМІ, яка відбулася 22 січня в Білій Церкві і під час якої журналістів ознайомили з ходом розслідування резонансного інциденту.

Заступник начальника ГУНП в Київській області-начальник слідчого управління, полковник поліції Віктор Луговий повідомив, зокрема, наступне:

– Як відомо, 11 січня до працівників Білоцерківського управління поліції звернулася мама дванадцятирічної дівчинки, щоб притягнути до відповідальності батьків, а також провести профілактичні бесіди з дітьми, які нанесли тілесні ушкодження її дочці. Коли працівниками поліції, інспекторами сектора освітньої безпеки були встановлені першочергові обставини події та повідомлені мамі потерпілої, 15 січня вона вже написала заяву, в якій просить притягнути до відповідальності вже безпосередньо дітей і батьків, які їх виховують.

Після проведених слідчо-процесуальних дій 20 січня найбільш активному учасникові події, якого ми бачимо на відео, 16-річному юнакові, повідомлено про підозру за ст. 127 та 4 ст. 189 КК України – це вимагання. 21 січня йому вручено клопотання про обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою.

Запевняю, що повідомлення одній людині про підозру не зупиняє досудового слідства. Крім того, працівниками поліції внесено до ЄРДР кримінальне правопорушення за ознаками складу злочину, передбаченого ч. 2 ст. 127 КК України – катування, вчинене за попередньою змовою групи осіб. В ході досудового розслідування цього кримінального правопорушення буде надано оцінку всім учасникам інциденту. Після проведення швидкого, повного і неупередженого досудового розслідування кожен учасник буде притягнутий до відповідної відповідальності, а також будуть розглянуті можливості притягнення до відповідальності й батьків за відповідне виховання своїх дітей. До речі, раніше ці діти не потрапляли в поле зору працівників поліції, на обліку не перебувають.

Також шириться інформація у ЗМІ про те, що батьки дітей можуть бути чиновниками та правоохоронцями. Зауважу, що на даний час в органів досудового слідства відсутня будь-яка інформація з приводу того, що будь-хто з дітей, як потерпіла, так і учасники інциденту, мають батьків у органах місцевого самоврядування, органах виконавчої влади, правоохоронних структурах. Так, деякі батьки дітей воюють у ЗСУ, я дякую їм за це. Деякі померли, деякі працюють, дехто – ні, це факт, тому хочу це констатувати.

Що стосується санкцій, то за ч. 2 ст. 127 КК України передбачено покарання від 5 до 10 років позбавлення волі, за ч. 4 ст. 189 КК України – від 7 до 12 років з конфіскацією майна.

Наголошую, що ми встановили 10 учасників конфлікту, їхні анкетні дані, особи ідентифіковані, і з ними проводяться слідчо-процесуальні дії. Хочу зауважити, що суб'єктами вчинення кримінальних правопорушень

діти не є. Найбільш активному учаснику, якому 16 років, повідомлено про підозру, бо він є суб'єктом вчинення кримінального правопорушення.

Начальник управління освіти і науки БМР Юрій Петрик звернувся до журналістів з такою інформацією:

– Цей інцидент прикрив не тільки для всієї освітньої системи Білої Церкви, а й для всієї України. І я, мабуть, як ніхто, зацікавлений у тому, щоб він був об'єктивно розслідуваний і всі фігуранти цієї справи понесли заслужене покарання. Тому що безкарність породжує безвідповідальність і вседозволеність.

Наша система освіти достатньо успішна, є дуже багато прикладів перемог учнів, випускників закладів середньої освіти нашої громади в творчих, інтелектуальних, спортивних змаганнях. І цей інцидент – як «ложка дьогтю», яка перекреслює всю роботу великого педагогічного колективу освітньої системи.

Ми вперше дізналися про цю ситуацію 15 січня в другій половині дня. Розмову про це почула класний керівник дітей, відразу доповіла директору школи, а вона – управлінню освіти і науки. Перша наша миттєва реакція була – повідомити правоохоронні органи, аби завести кримінальну справу і проводити об'єктивне розслідування.

З того часу відбувається сприяння роботі правоохоронних органів, щоб кожен учасник був ідентифікований, щоб дали оцінку їхнім діям, і щоб це відбулося якомога швидше. Відразу призначити відповідальність неможливо. Є процесуальні дії, я довіряю органам поліції, які професійно виконують свої завдання.

Дуже часто запитують, чи провела якась робота після того, як трапився інцидент. Я категорично відкидаю такі запитання, адже робота не провела після того, як він трапився. Вона здійснюється на постійній основі в закладах освіти. До неї долучаються представники ювенальної превенції, поліційні служби освітньої безпеки, класні керівники та ін. Звичайно, цей прикрий інцидент змушує нас переоцінити нашу роботу і знайти в ній слабкі сторони. Ми відчуваємо, що необхідно акцентувати увагу на більшій роботі з батьками, щоб ми могли разом з ними ефективно виховувати майбутнє покоління.

Відповідаючи на запитання журналістів, Віктор Луговий, зокрема, розповів, що фігуранти справи на момент пресконференції були в статусі учасників події. Після проведення всіх слідчо-процесуальних дій їм будуть надані інші статуси: комусь – свідка, комусь – особи, яка вчинила суспільно-небезпечне діяння – не злочин, адже всі інші учасники не досягли віку кримінальної відповідальності.

Всіх цікавило, в якому стані перебуває дівчинка. Віктор Луговий повідомив, що вона пройшла всі необхідні обстеження, але констатувати наявність у неї тих чи інших ушкоджень можна буде тільки після отримання результатів судово-медичних експертиз, яких на момент пресконференції ще не було. З нею на системній основі працюють психологи, їй надається повна допомога. Крім того, в дівчинки є адвокат, що дуже важливо.

Володимир Вовкотруб закликав розповісти про факти булінгу чи насильства через сервіс «Повідомити про булінг», який дає можливість розказати про булінг у закладі освіти анонімно чи відкрито. Інформація буде передана директору школи. Він має відреагувати на заяву. Якщо ж цього не відбудеться, через 24 години буде задіяно передбачений чинним законодавством алгоритм реагування на булінг.

Крім того, через Національну гарячу лінію для дітей та молоді – 116 111 (з мобільного), 0 800-500-225 (з мобільного або стаціонарного), цілодобово діти, підлітки та студенти можуть анонімно отримати підтримку в будь-яких складних життєвих ситуаціях, а дорослі – проконсультуватися з психологами, юристами, соціальними працівниками та соціальними педагогами щодо ситуацій, які стосуються дітей та порушення їхніх прав.

Щодо потреби захищати фігурантів справи від самосуду, про що гуде інтернет, то правоохоронці її поки що не бачать. Якщо вона виникне, поліція обіцяє захист всіх учасників кримінального процесу. Про злочинний характер самосуду говорили з батьками білоцерківських учнів і педагоги, аби запобігти таким проявам.

Також Юрій Петрик зауважив на тому, що, поки триває слідство, учасники інциденту мають право відвідувати школу.

Щодо портрета 16-річного підозрюваного, то його характеризують як звичайну дитину, хлопець нічим особливим не вирізнявся, в поле зору поліції чи соціальних служб не потрапляв. Більше того, він відвідував гурток національно-патріотичного виховання «Лицарська звитяга» Центру позашкільної освіти «Соняшник», де точно не привчали до насильства чи злочинів. Очевидно, вплинула так звана атмосфера натовпу, в якій він проявив себе по-іншому.

П.С. Того ж дня Національна поліція повідомила, що суд обрав запобіжний захід 16-літньому хлопцеві за катування та вимагання грошей у 12-річної дитини. На час досудового розслідування неповнолітній два місяці перебуватиме під вартою без можливості внесення застави.

За інформацією Київської обласної прокуратури, «йому загрожує покарання у вигляді позбавлення волі до 12 років (ч. 1 ст. 127, ч. 4 ст. 189 КК України). Щодо інших очевидців та їхніх батьків вирішується питання про притягнення їх до адміністративної відповідальності».

